

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za pò godine K 6. — Za Sibenik na godinu donasnjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utiživo u Sibeniku.

Izlazi sriedom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglasi tiskaju se po 16 para pet redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unapred plate. — Priobćena pisma i zahvale tiskaju se po 20 para po pet redku. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vraćaju

Jedinstvo pravaša.

ZAGREB, 26. srpnja.

Ovo dana stigose u Zagreb pravaški prvaci iz Dalmacije dr. Drinković i dr. Krstelj iz Sibenika, D. Ivo Prodan iz Beča, iz Herceg-Bosne zast. Veselečić i dr. Perišić. Dodjose u svrhu, da konferiraju sa predstavnicima obiju pravaških frakcija u Banovini. Konferencija pravaških odaslana urođila je uspjehom. Tako je zblizjenje pravaša odlučeno, a zaključeno je, da će ovi u Banovini na izborima zajednički izstupiti te udesiti složan rad u saboru. Osim toga stvorene su punktacije za jedinstvo stranke prava u svim hrvatskim zemljama. Istodobno je zaključen spozrazuman rad sa braćom Slovincima.

Ova radostna viest mora da u svakom Hrvatu, u svakom pravašu pobudi oduševljenje. Konačno, poslie toliko borba i ciepanja, nadaošao je čas, kada će stranka prava jedinstvena i složna predstavljati moćan faktor, preko koga i mimo koga se ne će moći o Hrvatskoj odlučivati.

S oduševljenjem pozdravljamo početak sloge, veselice se unapred konačnoj pobjedi pravaške misli, koja je uvjetovana složnim radom svih pravaša.

Splendid isolation.

Bjesnoća, kojom utvaraške novine u Dalmaciji te naprednjačke u Banovini, Sloveniji i Češkoj navalise na pet primorskih zastupnika radi njihova pristupa u „Hrvatsko-Slovenski klub“, značajnija je, no što bi se na prvi pogled dalo suditi. Od dana pristupa Laginje, Spinčića, Mandića, Ribarža i Gregorina u „Hrvatsko-Slovenski klub“ spomenuete novine ne prestadoše gornjim zastupnicima podmećati svakojake namjere, koje su dostojne samo onih te ih napisase.

No da unesemo nešto svjetla u ciele ovaj posao.

Naglašeno je već, da su gornji zastupnici zajedno sa jedinim slovenskim naprednjakom drom. Ravnikarom, nastojali prije konstituiranja jugoslavenskih klubova oko toga, kako bi se svi južni Slaveni okupili u jednu falangu. Ovo nastojanje je zapelo o tjesnogradnost i ambiciju dra. Ivčevića i njegove grupe, dok su Slovenci i pravaši bili tomu skloni. Primorski zastupnici, od kojih ni jedan, pak ni dr. Gregorin, nije izabran na kulturnom programu, nego na čisto narodnom, uvidjevši, da bi se naše sile ciepile, kada bi se povajдали za hirovitoštinama dr. Ivčeviće grupe, te nazriveši kod Slovenaca i pravaša spremnost i volju za uspješni zajednički rad i poduziranje u svim glavnim tačkama političkog programa, pristupise k njima.

Ovim korakom ljuto se zamjerise utvarašima. Bi na njih otvorena vatra u novinam. Najviše na dra. Gregorina, za kojega tršćanska „Edinost“ sada izjavljuje, da ga oni niesu imali pravo nikad svovatati, jer izabran lih na narodnom programu, a pod obvezom, da će solidarno raditi s ostalim Jugoslavenima. Prema ovom jasno je, da je postupak i dra. Gregorina i dra. Ribarža samo posljedica njihovih obezva biracima.

Medju glasovima, koji se ob ovom važnom činu javise, nije mogao izostati ni onaj proroka Masaryka. Taj gospodin se izvolio osobito bezobrazno izraziti o njima, na čemu mu možemo biti zahvalni, jer tim otkriva sve nizke ciljeve, koji su ga vodili u njegovom političkom mešetarenju. Taj čovjek, koji je u svom djelovanju pokazao mnogo agentskog dara, rekao je: „Zao mi je i naravno sram me, da sam se u svom političkom životu toliko zauzeo za Jugoslavena“. Ova drzovitost prelazi svaku mjeru. Jer: gdje, kada i kako se je taj čovjek za Jugoslavena, za njihove interese zauzimao? Ciele njegova dobro poznata akcija išla je samo za tim, da u južnim slovenskim zemljama unese razdor i da pri svakom koraku nama Hrvatim nanosi osjetljive štete. Ta nije se valjda na to zabravilo! Te uloge njegove...

Izim toga pristup petorice ima svoje posebno značenje: splendid isolation Ivčevićeva. Petorica naime konačno uvidješe, da im nije mjesto u društvu onih, koji uvijek i svagdje podređuju narodne interese svojim ličnim i stranačkim. Svjetlo, koje je Ivčevića i družbu u zadnje doba obasjalo, razodkrilo je svu njihovu golotinju, tako, da ljudi ponosa, poštenja i časti ne mogu u izboru nikako privoljeti Ivčeviću. Po tome je Ivčević ostao osamljen, izoliran sa četvoricom utvaraša, koje je on sa silom zem. odbora izbio i sa dvojicom Srba. To je već izčezavajuća grupa, po gotovo mizerna za jednog — ministarskog kandidata.

Još nešto. Naprednjaci slovenski su toliko ubijeni korakom petorice, da su podpunoma izgubili ravnovjesje i da se sasma otkrivaju. Priete se naime sada družbi sv. Ćirila i Metoda te slovenskih školama u Trstu, da će ih radi toga bojkotirati. Je li to stranačarstvo? I to ludo nepatriotičko stranačarstvo? Nek se ovo pamti, pak do vremena spomene, jer ovakove ogavne bruke još ne doživjesmo.

No, ako toliko naprednjaci drže do Ivčevića i njegove grupe, za čudno nam je, zašto ne djeluju na jednog svog zastupnika dra. Ravnikara, da on utješi Ivčevića, pristupivši k njemu? No i on, mješte da k njima ide, voli hospitariti u češkim klubovima. Zar to nije moralna čuška po Ivčevićevce? Zar nije i on tim dao razumjeti, da mu ljudski ponos ne dozvoljava među onakove ići?

Razumljiva je zato i srčba i bies utvaronaprednjaka. Počelo je sa osamljenosti, a svršiti će tim, da će ih konačno na veselje naše zemlje podpuno ponestati.

Oni sami uskuruju taj dan.

SIBENIK, 26. srpnja.

Splitsko utvaraško stovarište koje živi od insinucija i izvrtanja, hoće da nam podmetne kao da smo se u jednoj vijesti iz Splita trima splitskim svećenicima, koji kraj zdravih očiju ne će da vide ono što je slepicama jasno, priieli suspenzijom! Treba biti glupak ko što je urednik splitskog utvaraškog stovarišta i glasia vječnog kandidata za ministra, kada to tvrdi. U onoj vijesti se jednostavno htjelo upozoriti, kako na žalost još imade svećenika, koji sviestno služe kao štit nekima, s kojim radi mnogih i mnogih razloga ne bi smjeli imali ništa zajedničkog.

Jeli nas razumio Grnogorski novinar i komendatur cetinjski?

Morske ideje. „More i jugoslovenstvo — fuć!“ — veli Antonije na jednom mjestu svog lista. Iza toga naslova miešaju se Hrvati, Slovenci, trijalizam i dr. Šušteršić, klubovi, savezi i sveze, jugoslovenstvo i more, da sve ode — fuć! U jednom naime članku Antonije — valjda u času, kad je još manje no obično bio pri sebi — napisao je nekakovu kupusariju misli i rieči, da se ne bi ni vrazil u njoj snašao. Naravno sve radi pristuka Istrana i one dvojice Slovenaca u „Zajednicu“ Taj pristup — veli Antonije — učinio je, da je jugoslovenstvo otišlo fuć. No sa jugoslovenstvom je fuć otišlo i naše more jadransko... Tako je napisano u „N. J.“ i to sasma ozbiljno. Jer po mnienju tog izmoždjenog splitskog libela, ako se je htjelo spasiti i jugoslovenstvo i naše more — zar se ne divite ovom duhovitosti i ženjalnom spoju? — trebalo je sve poslanike primorskih slavenskih zemalja utopiti u jedan „Jadranski klub“, komu je Ivčević imao biti predsjednik. (Ovo zadnje nije napisano, no Stražičić daje podrazumievat i izmedju redaka.) A pošto nema jadranskog imena i jugoslovenstvo i more naše odoše fuć. Jednostavno kao da si stavio papirić na dan i duhuno... Ode fuć... Ako ovo niesu „morske ideje“ onda zbilja nije ni more slano.

No „N. J.“ se ipak tješi, da ne će ni u „Zajednicu“ biti tako strašno. Ta mi smo mu taman htjeli to i reći!

Novinarski gusari. Nebrojeno već puta bijasmo prisiljeni, da dokazima oborimo lažne tvrdnje dapače i izmišljotine utvaraškog novinstva. No uza sve to, što ih toliko i toliko

puta kucnusmo po prstima, da ih i danas još boli, oni se opetovano usudjuju služiti se istom praksom, koja im je u krv ušla klevetanjem.

U zadnjem „Nar. Listu“ ima dopis iz Beča, u kojem se veli, da je Ivčevićeva grupa u parlamentu izniela državopravnu ogradu, koja da je na podpis bila ponudjena i pravašima, no da su oni tu ponudu odbili, dapače da „niti su dali napose kakvu izjavu“.

Izvestitelj „Nar. Lista“ koji je tako revan, da bilježi i neke poklike, koji ne padaju, ovog puta nije čuo državopravne ograde pravaša. A ipak su pravaši ogradu dali, ipak je ona kud i kamo muževnija od petljanja utvaraškog. No trebala im je jedna laž, samo da pravašima zasole, a nemari da će ta laž čim izidje s mjesta biti oprovrgnuta. Na drugom mjestu donosimo državopravnu ogradu pravaša, a ovdje smo samo htjeli još jednom osvietliti istinoljubivost utvaraša i još jednu bezobraznu drzku laž sasuti im u grlu.

Ovo je stvar, koja zbilja ne treba komentata, „Nar. Liste“, a kamo li pristup Laginje, Ribarža i dr. u „Hrvatsko-Slovenski klub“.

Državopravna ograd

hrvatskih zastupnika stranke prava iz Dalmacije.

Podpisani hrvatski zastupnici stranke prava, ulazeći u cesarevinsko vieće, da sudjeluju u njegovu zakonodavnom radu, izjavljuju, da to čine smatrajuć postojeći faktični odnosaj Dalmacije prema kraljevinam i zemljam zastupanim na cesarevinskom vieću samo prelaznim, pokle Dalmacija po pravu sačinjava integralni dio kraljevine Hrvatske.

Hrvatski narod ima pravo na samostalan legistativni rad već po načinu, kako je pristupio u odnosaj sa Previšnjom vladajućom Habsburčkom Dinastijom, naime suvereno i slobodno sklopljenim ugovorom godine 1527. na Cetinu, podlažuć se svomu Kralju, ne cesarstvu ili kojoj kraljevini.

I dne 9. ožujka 1712. Hrvati su dokazali svoje pravo samoodluke, kada su novim činom slobodne volje i suverene vlasti prvi od svih kraljevstva, zemalja i naroda stvorili u svojoj pragmatičkoj sankciji zaključak o ženskom nasljedstvu priestolja.

To pravo dobilo je svečana izražaja i u mnogim drugim prigodam, kao u mnoštvu adresa hrvatskoga sabora na svoga Kralja i odnosnim Previšnjim kraljevskim Reskriptima, a nije to izostalo ni u početku ustavnoga doba u Austriji, kao u cesarskim Poveljam 20. listopada 1860. odnosno 26. veljače 1861. gdje je u članku III. Dalmacija izrično spomenuta.

Stoga se podpisani unapred ogradjuju proti svakomu i najmanjemu uštrbu prirodnih i historičkih prava svoje još ne ujedinjenje hrvatske domovine.

U Beču, 19. srpnja 1911.

Dr. Ante Dulbić — Dr. Ante Sesardić — Prof. V. Perić — Don Ivo Prodan.

Naši dopisi.

Sinj, 16 srpnja

Napredno-pučki poglavar Rocco. U 55 br. „N. L.“ ustao se nekakov napredni brodolomac, pa stao sipati iz punih ruku najmirsnije cvieće pred poglavara Rocca, nazivljuć ga sladkim imenom „naš poglavar“. S ovim je htjeo utući sve, što je „H. R.“ o njemu pisala!

Nego, „quos vult perdere Jupiter, dementat prius“ Brodolomac izgubio glavu, pa što se više napire, da obrani „našega poglavara“, ono se sve dublje topi.

Ovaj plaidoyer unicum je u našoj političkoj kromici. Još se nije vidjelo, da je na jedan novinski članak protivna stranska u detaljim reagirala i uzela u obranu jednoga c. k. poglavara.

O klevetam ne može biti ni govora, kad se radi o komesaru i poglavaru Roccu, jer pozicija tužaba i denuncija proti njemu na namjestništvu u Zadru već je doprla do visine od 50 centimetara.

Neka nadležna vlast tu poziciju pregleda i prouči, pa čemo vidjeti, kome će dati pravo i tko je „klevetnik“? Neka se otvore i godišnjaci „Risorgimenta“ g. 1909, pa neka se pročitaju dopisi iz Benkovca.

Što je bilo nekoliko učitelja pri mjestnoj gimnaziji uvršteno u I. tieo, neka zna častni dopisnik, da je to bilo s toga, jer jer njegov predšastnik već prije bio uvrstio neke njihove kolege, koji su posjedovali iste kvalifikacije u ovome postu glavnu ulogu igrao autoritet i odluka nadležnih Vlasti.

ZAPLIENJENO.

Koliko je puta bio Rocco u čitaonici, mi ne znamo; ali je fakt, da se je odma drugoga dana svoga dolazka učlanio i u njoj pokazao. dok je „Napredak“ ignorirao protiva praksi svojih kolega, koji se u obće neupisuju u nijedno društvo, ili se upišu u sva. Njegovi nadobudni sinovi svaki dan su više puta pohadjali čitaonicu i ostentativno se pokazivali na prozorima sve sa samim kampjunima, kao Tripalim, Videkam, Kolombatovićima, Cinjorima, Grizogonim, Milunim pa i naprednim glavarom Masovom. Ovo može čitav Sinj posjedovati.

U vrijeme izbora, sve da su i htjeli nisu imali, kada zalaziti u čitaonicu. Ta ciele su zlatno vrijeme morali tražiti u „pučkoj štionici i štedionici“ gdje je bio smješten glavni izborni štap. U onim kritičnim časovima njima je bilo potrebno prebrajati legitimacije i pisati ime demokratskog kandidata na bielim ceduljam, kojih su pune žepove imali.

Pitamo nadležne Vlasti, jeli pravredno, da se je jedan štipendista kletari po Sinju i agitira za demokrate, odmah vriedni i sromašni medineri dalmatinski skapaju od glada, marljivo učeći na universi?

Da se „naš poglavar“ marljivo i ekskluzivno šeta po Sinju sa demokratskim kampjunima i glavnim agitatorima, da ih posjećuje i prima njihove posjete, to svak vidi i zna osim dopisnika „N. Lista“. Genijalni Mile Kolombatović njegova je desna ruka i glavni dvorski tajni savjetnik: on podrži čvrste veze izmedju poglavara i demokratskog štapa.

Neka zanieće g. Rocco, da se nije sa skupštine u Hrvaticim vozio sa „propalim zetom“ u vlastitoj kočiji od crkve, pa do Buljičeve krčme, pred kojim je dra. Masovića čekao automobil? Neka zanieće, da nije njegova gospodja i kći skoro svakog dana zalazila u kuću dra. Masovića i odmah prvi dan ciele večte stala na prozoru sa gospodjom Masović? Neka zanieće g. Rocco, da mu nije gospodja u svakom posjetu svega i svačesa proti fratrima govorela? Čemu to prijateljstvo, čemu ovakovi razgovori?!

Gg. Lucatello, Jadriević i Luger slave u Sinju, kao uzor-nepriistrani činovnici. Naka pošteno dopisnik iznese i jedan čin, u kome bi se ogriješili a svoje znanje?

Laž je da su ova gospoda slavila pobjedu dra. Sesardića; nego oni su se u vrlo uzkom krugu, u kcjemu je bilo i ostale jednokrivne braće sa Baikana, opraštili sa dobrim prijateljem i kolegom, bilježnikom Žitkom.

Smiešno je; ali i karakteristično čitati, kako brodolomni dopisnik tačno poznaje, do kada „naš poglavar“ u već izostaje.

— Nami je malo stalo, do kada tko vani sjedi, jer je svak gospodar sjediti gdje i

dođe hoće; ali, kad častni dopisnik hoće da podlo laže i izvrće, pitamo ga, jeli, ili nije istina, da se „naš poglavar“ sedmično dva puta sa celom obitelji zabavlja sa c. k. demokratskim perijancim kugljanjem na cone u „Villi Perković“, koja, nota bene, nema dozvole ni za krčmarjenje, ni za igranje cona? Jeli, ili nije istina, da svaki put posle ponoći sa svojom družbom smeta pjevanjem i urlikanjem mirni san dobroćudnih sinjskih varošana?

O glasovnicam je najbolje ne govoriti jer bi se ikogod mogao sa dokazima u ruci silno ožeći: najbolje je „quieta non movere“. Sapientii sat.

Što kaže dični dopisnik na to, da su svećenici, koji su bili uvijek stupovi i obrana države, stavljeni pod pažnju žandara i financija? Za što im je poglavar Rocco naredio, da idu od sela do sela i propitaju mirne seljake, jesu li župnici štogod proti demokratim govorili? Za što ove iste seljake nagovaraju, da svoje župnike tuže na Poglavarstvu?

Dod se sve to događa prijatelji poglavara Rocca slobodno izvještavaju po svojim kućam zastave strane kraljevine i pjevaju nesmetano razne izazivne pjesme i himne.

K tome g. Rocco uzeo je na nišan poštenog i svjestnog žandara Matešića i stao ga progovoriti radi svojim prijesnim prijatelja Stojanaca na Dicu, koji su vrlo dobro poznati c. k. državnoj policiji iz dobe veleizdajničkog procesa (Čavrak) u Zagrebu i još iz vremena okupacije Bosne i Hercegovine. Imena su ovih njegovih prijatelja dobro zabilježena u protokolu prekršaja kod c. k. Poglavarstva i c. k. Kot. Suda u Sinju.

Sve se je to danas zaboravilo u slavu pečene janjetine, odojčeta i dobre dicmanjske kapljice, pri kojoj je prigodi gosp. poglavarica izvinula nogu i jaulkala: „Jao, gdje si, moj Uroš, sivi pticu!“

Dičnoga dopisnika sažaljavamo, što se je džihtunio, a ne pogodišći cilja; a g. poglavar Rocca pitamo: „Rouosque tandem abuteris patientia nostra?“

Iz Paga.

Kolike li bezobraznosti! Ugojena talijansko demokratsko-utvaraska klika u Pagu misli i drži, da je iza njihovog sklopljenog kompromisa odzvonilo pravašima, te učiniše najsrmatnijim pakt pristajuć da u budućem obinskom vieću bude 20 talijanaša i 16 utvarša. Time utvarši pod komandom svojih vodja podali su se u talijanske ruke pod vodjom glasovitog i svugdje dobro poznatog crnog Fikaline.

Nepojmljivo kako mogu praviti račun, ali držim, da su i sami uvjereni, da ga prave brz krčmar. U obće dosta zlo, da se što takova zamisliti može.

Ipak u tom pogledu gg. knez od Lukovca, Nevino koljeno, Pindoričić, Veliki Stjepo od Blata pod vodstvom Kamaleonta znalci su se ojunati i posnuti, da svoj rod i dom izdadu. Nu dosta o tom!

Kako je poznato u Pagu zagrijala se žestoka borba za nastajne obinske izbore.

Ovdje bez dvojbe vode najglavniju rječ pravaši, pa nema sumnje, da će njihov dosadašnji rad uroditi dobrim plodom, jer su oni pravi skrbnici i preporoditelji onog isisanog naroda, te su znali u više prigoda priskočiti u pomoć biedniku kada je kucao na razna vrata, da ga se oslobodi od kamatnika i krvnika paškog Nerona. Koliko su uhvatili dobra ti desperateri koaliranih stranaka za njihova vladanja, dosta je poznato svima, nu koliko su pako ugrabili i počinili zla u onim godinama njihove vladavine — to je za sada još tajna i mogu da znadu jedino oni, koji ih za tolike godine uzdržaše na kormilu.

U glavnom sa svim kompromisom talijansko-demokratsko-utvaraska koalicija mora ponovno pasti!

Svemu tom zlu utvaršačkom krivi su oni sami, a najviše Biankini, Alačević i Macchiedo, koji potakoše one mizerne lutke na taj korak, nu zato neka paze, da sami sebi ne čine ono što je liscia učinila vrbala. Jer što je odvise nije ni mački drago!

Iz grada i okolice.

Još o gospodarskom pridignuću Dalmacije. Kao prilog svim dosadanjim prijavština nam na ovom polju, iznašamo i ovaj vrlo karakteristični slučaj:

Sirotnija Erceg Mate p. Marka iz Gačeva obćine Skradin naredio 600 klgr. siena po 8 K kvintal i poslao K 18 predjujma. Došlo mu sieno, neimao odakle platiti ostatak K 30, a dotični nabavljač c. k. Vlade uračunao mu siena K 14 kvintal i iznio mu tražbu za K 84. Uzalud sirota iztiče svoju pravu, da je on u c. k. dalmatinske vlade pogodio po 8 i poslao istoj K 18 kapare, a da će dati ostatak K 30. Šibenski sud sudi ga na izplatu K 84, a sa trošcima ova svota ponarasa na preko K 150. I došlo do javne dražbe. Siroti Ercegu propade 15 ovaca, svaka procijenjena K 24, ukupno K 360 za K 121. trećinu vrijednosti. Taku sirotu Erceg Mate p. Marka stajalo 600 (šesto) klgr. siena:

1. c. k. Namjestništvo nije mu povratilo predjujam	K 18.—
2. propale ovce na dražbi K 360	48 „ 320.—
3. preko uhvaćenih K 121,	nadoplaka „ 30.—
4. 15 janjaca što bi ovce	objanjile po K 10 „ 150.—

Ukupno K 510.—
petstadeset Kruna ili svaki kilogram siena helera 85, osamdeset i pet, a napredak što bi imao u ovcam?

Bez komentara

Vjenčanje. Gosp. Mate Bedrica mladji, ugledni trgovac i naš sumišljenik, iz Skradina, vjenčati će se u subotu dne 29. o. mj. sa milovidnom gđjom. Angjelkom Barkanović. — Mladom paru naša najiskrenija čestitanja.

Mjere proti koleri. Sa svih strana stižu sve to više uznemirujuće vijesti o koleri. Konstatovani su slučajevi u Kotoru i u Trstu. U Trstu sva je prilika, da će se ova strašna bolest razbuktiti. A tim gradom smo mi u skoro dnevnoj svezi. U našem pako gradu preduzete su sve mjere opreznosti, koje su bile prama prilikama i sredstvima moguće. Već od nekoliko dana zdravstveno povjerenstvo obilazi grad i sve pojedine kuće, dajući odstraniti đubar i ine izmetine i nečistoće. U Vrušnjama se radi one močvarne nešto poduzelo, i tek nakon naših neprestanih kritika. No to je samo časovita mjera, dok ono razsadište bolesti treba radikalnog lieka. Vlada još uvijek nije udovoljila opravdanim tražbama grada, koje bi jedine bile cadre osigurati grad proti onoj pošasti. Preporučamo međutim gradjanstvu najveći oprez.

Drvena obala. I ovo je jedna potreba naša, kojoj se još nije doskočilo. Dugo je vrijeme, da mi prigravarimo rad zapuštenosti, u kojoj se onaj dio naše obale nalazi. Ovo dana kameni dio iza drvene obale na jednom je mjestu pukao i odronio se tako da je jedna greda na drvenoj obali nešto popucala. Zanimane vlasti ni malo se ne brigaju, premda je bjelodano, da se baš tu svaki čas može koja nesreća da pridesi. Kada će biti kraj ovakvom zanemarivanju našeg grada?

Pomanjkanje duhana. Tuže nam se iz gradjanstvo, da se u zadnje doba osobito opaža, da u stanovitim razmacima u prodavaonicam duhana ponestaju po nekoje vrsti duhana. Tako se na primjer događa sa turicam, sa magjarskim duhanom od 16 para, sa duhanom od 32 pare te sa cigarama „cigarillos“, koje su sad vrlo tražene, a koje su skoro sasma ponestale. Upozorujemo, na koga je, da se ova neurednost ukloni.

Velo-klub. Primamo: Pod ovim imenom osnovan je u gradu klub koturaša.

Svrha kluba je, da se ljubitelji toga športa, međusobno upoznađu, da zajednički priredjuju vježbe i utrke, kao i da članovima iz povoljne uslove nabavlja bicikle i ostale potrebštine.

Koturaši, ili oni koji bi htjeli pristupiti u klub neka se prijave kod g. Kovačevića absol. trg. akad. Odbor.

Dar „Ubožkom Domu“ — Ugledno obć. upraviteljstvo u Šibeniku, da počasti uspomeno častne matere Klare Tommaseo, darovalo je „Ub. Domu“ K 50.

Uprava „Ub. Doma“ najsmjernije zahvaljuje na daru.

Sajam. Jučer na sv. Jakova i danas na sv. Anu veliki sajam. Grad oživio, stranaca prilično. Dječji svirci zaglušili ušesa. Jučer u jutro Šbenska glazba oblašta svirajući grad.

Sv. Potvrda. Danas je u stolnoj crkvi nadbiskup presvieti Puljišić dielio sv. potvrdu. Stigao je jučer iz Zadra.

Česki učitelji i učiteljice koji obilaze Dalmacijom prispješe noćas, dočekani od kolega. U njihovoj pratnji danas su bili na Krku.

Večeras za vrijeme komersa svirati će im u počast Šbenska Glazba, a g. Sirovica prizdraviti će ih pjesničkim pozdravom, koji ćemo u dođućem broju doneti.

Irljetnici iz Blata prispješe jučer. S njima u druztvu i nač. Blata te zastupnik na saboru u Zadru g. Kunjašić

Izvjestaj iz bolnice u Černovici: kod zatvora tiela upotrebljava se s najboljim uspjehom gorka voda **Franjo Josip**. Gorka voda „Franjo Josip“ djeluje sigurno i ne ostavlja neugodna smetanja kod probavnih ustrojstva. — Kupuje se u svim ljekarnama i drogerijama.

Pokrajinske vijesti.

Jedna sramota. Večeri 22. t. m. nekoliko novoskovanih demokrata, među kojim Dušan Miović, priredili su zajedničku večeru. Ne znamo u koju svrhu, da nagadjajući mora da bude za obćine demokratske lakrdije, gdje Dušan ima record. Večeru su dovršili u 4 ure susljednoga dana, a Dušan s jednim sebe dostojnim drugom, u taj čas što učini? Kao pravi bekrija, ode kući jedne primalje, skinu joj s vrata tablu, koja glasi **J. Z. primatja**, te tablu nos, nos nad vrata jedne čestite gospodjice i tu je prizdraviti. Prolazeći svijet zgrozio se nad tolikom drzovitosti, zloć, bezobraznosti, tim više, što gospodjica u kući nema mužka, neg samo bolestinu majku. — Sramota!

Izpravci „P. Slobodi“ Primamo ova dva izpravka, koja su „P. Slobodi“ na uztuk njezinih laži poslana:

Uredništvu „Pučke Slobode“ Split. U smislu §. 19. tisk. zakona izvolite tiskati u prvom broju „Pučke Slobode“ sljedeći izpravak.

Nije istina, da sam bio uapšen na dan užeg izbora; nije istina da je komesar Grisogono pitao: je li ko vidio; nije istina da se prijavio Šime Roša i još trojica. Nije istina da me je komesar Grisogono poslao doma uz uvjet, da se više ne povratim na biralište. Nije istina da sam na taj način tek u kasno doba glasovao. — Drniš, 21 srpnja 1911. O. Ante Bilonić, župnik.

Uredništvu „Pučke Slobode“ Split. Na temelju §. 19. t. zak. na pisanje „Pučke Slobode“ od 18 srpnja 1911 na str. 3 br. 28 pod naslovom „Nije istina“ izvolite uvrstiti u narednom broju istoga lista sljedeći izpravak:

Nije istina, da je protivna meni bila podignuta kaznena parnica po §§ 6—19, 15/II. 1907. Nije istina, da sam bio osuđen na 10 Kruna globe ili dva dana zatvora rađi potkupljivanja biraći. Nije istina, da sam osuđen na izplatu parničkih troškova. — Drniš, 21 srpnja 1911. O. Fra Pavao Silan, duh. pomoć.

Hrvatska tiskara (Dr. Krstelj i dr.) Vlastnik, i izdavalatelj i odgovorni urednik: Josip Drezga.

Dobar tek!

Zdrav želudac i nikakove bolesti želudca ne imamo, nikakove bolove, otkad Fellerove pilule „Rabarber“ m. d. M., „ELSA-PILULE“ upotrebljavamo. Iz osvjedočenja kazujemo Vam, pokušajte ih i Vi; one uređuju stolicu i pospješuju probavu. 6 kutijica stoji franko 4 K. Proizvadjać je samo ljekarnik: E. V. Feller u Stubici, Elsatrg br. 64. (Hrvatska).

Hrvatske narodne poslovice

uredio V. J. Skarpa, ciena knjizi broširano K 5.—, a uvezano K 6.—, nabavlja se kod „HRVATSKE TISKARE“ u Šibeniku i u svim knjižarama.

Častim se javiti p. n. obćinstvu, da sam otvorio podpuno preuredjenu gostionu

Ajmo u Jove

nalazeću se u sredini obale, odakle je strancima na svake odlazke parobroda najzgodnije.

Kuhinja je domača. Topla i hladna jela uvijek. Vina domača najbolja: crno, žuto i opol. Pivo izvrstno-Puntigam. Cene veoma umjerene. Poslužba točna.

Preporučujem se obćinstvu i strancima jamčec za sve rečeno

s poštovanjem
MARKIOL JURAS.

Br. 1099. Biograd 19 srpnja 1911.

OGLEAS.

Kod c. k. Demanialne uprave u Biogradu na moru biti će na prodaju: 1800—2000 kvintala kukuruza, 250—300 kvintala pšenice, 4500—5000 kvintala sjena.

Zanimanci imadu upraviti ponude uz naznaku cijene po kvintalu vrsti pisućoj.

C. K. Demanijalna Uprava
Biograd na moru.

Važno za roditelje.

„Djački Dom“ u Zadru prima učenike srednjih škola na stan i obskrbu za mjesecnih K 70.— unapried. **Ujedno** podučava se učenike u svim gimnazijalnim predmetima, te njemačkom, francuzkom, talijanskom i englezkom jeziku **uz vrlo povoljne uslove.**

Pravila besplatno na razpoloženje. Prijave se primaju samo **do 1. kolovoza**, a pošle toga ako u zavodu bude mjesta.
Ravnateljstvo.

Jednog ili dva dječaka

koji kane pohađati novom školskom godinom mjestnu realku prima na hranu i stanovanje Obitelj bez djece u Varošu-Šibenik. — Kuća se nalazi u blizini škole. — Uvjeti povoljni. — Obratiti se na g. T. Colombo poduzetnika Šibenik-Varoš.

Oglas natječaja.

Otvara se natječaj na izpražnjeno mjesto čuvara kod ovomjestnog dobrovoljnog vatrogasnog društva uz godišnju plaću od K 600, stan i svjetlost.

Prednost imati će vatrogasci, i baš oni oženi bez poroda. Za potanje informacije obratiti se kod zapovjedništva dobrovoljne vatrogasne čete.

Natjecatelji neka podnesu svoje molbe gornjem zapovjedništvu najdalje do 28. tek. mj., jer služba počimlje sa 1. kolovoza t. g.

Od zapovjedništva dobrovoljne vatrogasne čete.

Zapovjednik: **Bulat Hinko** Tajnik-blagajnik: **Dušan Rapo**

Kronendorferova

alkalička naravna kiselica

Dobiva se u drogeriji V. VUČIĆA, Šibenik

VELIKA ZLATARIJA

Gi. PLANČIĆ

Viš-STARIGRAD-Velaluka

Bogato snabdjevena podružnica
ŠIBENIK.

GRIMANI ARTUR i drug

PAPIRNICA

Gramofonske ploče po 60 helera komad.